

*Odvrácená strana Británie.
Opuštěné domy v deprivované
části Liverpoolu (2013).*

Autor: John Pilger

John Pilger útočí na pokryteckou politickou kulturu, která omlouvá zločiny EU ruku v ruce se znevažováním chudších vrstev vlastního národa.

Hlasování většiny Britů pro odchod z EU bylo aktem čisté demokracie. Miliony obyčejných lidí odmítly zastrašování a otevřené pohrdání údajných elit z řad vedení velkých stran, vrcholových manažerů hospodářství, bankovních oligarchů a médií.

Z velké části šlo o hlas rozhořčení z nesmírné arogance zastánců setrvání a rozkladu sociálně spravedlivého občanského života v Británii. Toryové a labouristy podporovaní piráti (*privateers*) rozvrátili poslední výspu slavných reforem roku 1945, **National Health Service**, do té míry, že bojuje o holé bytí.

Voliče mělo předem varovat už prohlášení ministra financí George Osborna, ztělesnění starého britského režimu i evropské bankovní mafie v jednom, v němž pohrozil osekáním 30 miliard liber veřejných výdajů, jestliže lidé nebudou volit správně - vydírání nepředstavitelného rozsahu.

Téma imigrace v kampani s naprostým cynismem využívali nejen populisté šílené pravice, ale také labourističtí politici čerpající z vlastní ctihodné tradice propagace a přiživování rasismu - příznak zkaženosti, která přichází shora, nikoliv od základny. Příčinou útěku milionů uprchlíků ze Středního východu - nejprve Iráku, dnes Sýrie - jsou imperialistické invaze Británie, USA, Francie, Evropské unie a NATO. Předtím to zase byla záměrná destrukce Jugoslávie, ještě dříve pak krádež Palestiny a zřízení Izraele.

Tropické přilby možná dávno zmizely, ale krev nikdy nezaschla. Pohrdání 19. století, dávkované zemím i národům dle míry jejich koloniální užitečnosti, zůstává nedílnou součástí moderní „globalizace“ s jejím zvráceným socialismem pro bohaté a kapitalismem pro chudé: její svobodou pro kapitál a upřením svobody práce; jejími proraďnými politiky a zpolitizovanými úředníky.

Toto všechno - obohacování lidí jako Tony Blair s ožebračováním a zbavováním hlasu milionů - 23. června dospělo do Evropy a Britové řekli „už ne.“

Nejúčinnějším propagandistou „evropského ideálu“ nebyla krajní pravice, ale nesnesitelná třída moderních patricijů, pro něž je Spojeným královstvím metropolitní Londýn. Tito lidé vidí sami sebe jako „cool,“ osvícené liberální a kultivované tribuny *zeitgeistu* 21. století. Ve skutečnosti jde ale o buržoazii s neukojitelnými konzumeristickými chutěmi a odvěkým

povědomím o své vlastní nadřazenosti. Ve svém oblíbeném listu *The Guardian* se pravidelně posmívali těm, kteří se vůbec vážně zabývali myšlenkou o Evropské unii coby zásadně nedemokratickém zdroji sociální nespravedlnosti a ničivé extrémní ideologie jménem „neoliberalismus.“

Konečným cílem neoliberalismu je ustanovení permanentní kapitalistické teokracie, která zajišťuje dvě třetiny společnosti – většinu rozdělenou, zadluženou a ovládanou korporátní třídou a permanentně chudými pracujícími. V Británii dnes 63% chudých dětí vyrůstá v rodinách, kde pracuje jen jeden člen rodiny. Pro ně už past sklapla. Podle zdrojů expertů 600 tisíc obyvatel metropolitního hrabství **Greater Manchester** „trpí následky extrémní chudoby“ a 1,6 milionu ohrožuje bída.

Buržoazií ovládaná média, především **oxbridgská BBC**, tuto sociální katastrofu uznávají jen zdráhavě a částečně. Během kampaně před referendem nesměly zaznít *de facto* žádné smysluplné analýzy, které nespadaly do rámce hysterického klišé o „opuštění Evropy“ – jako by snad nepřátelské proudy měly ostrov odnést někam k Islandu.

Ráno po hlasování přivítal redaktor rádia BBC politiky ve studiu jako staré přátele. Architektu zkompromitovaného blairismu „lordu“ **Peter Mandelsonovi** řekl: „No, co vlastně ti lidé tak strašně chtějí?“ „Ti lidé“ znamenají v tomto případě většinu Britů.

Zámožný válečný zločinec Tony Blair zůstává pro Mandelsonovu „evropskou třídu“ hrdinou, i když to dnes jen málokdo otevřeně přizná. Guardian kdysi popsal Blaira jako „mystického“ a věrně podporoval jeho „projekt“ chamtivého válčení. Den po hlasování přišel sloupkař Martin Kettle s brechtovským řešením demokracie mas. „Dnes se už jistě shodneme, že referenda jsou pro Británii špatná,“ hlásal titulky jeho **celostránkového článku**. „My“ zůstalo nevysvětleno, ale stejně jako v případě „těch lidí“ nezůstal nikdo na pochybách. „Referendum politice legitimitu ubralo, nikoliv naopak. ... rozsudek nad referendy by měl být nemilosrdný: nikdy více,“ napsal Kettle.

Praktické příklady Kettleovy tvrdosti vidíme v Řecku, země zmizelá v paměťové díře. Zde výsledky referenda zcela ignorovali. Podobně jako britští labouristé jsou i vůdci aténské Syrize plody bohaté, privilegované vzdělané střední třídy, vzešlé z falše a politické zrady postmodernismu. Řecký lid v referendu statečně vyzval svou vládu k vyjednání „lepších podmínek“ s úplatným Bruslem, který jejich zemi drtí. Byli zrazeni – podobně jako Britové.

V pátek předsedu labouristů Jeremyho Corbyna v BBC požádali, aby vzdal hold svému soudruhovi z kampaně „Remain“ Davidu Cameronovi. Corbyn začal přehnaně vynášet do nebes Cameronovu „důstojnost,“ vzpomněl jeho podporu sňatkům gayů a jeho omluvu britským rodinám zabitých při **Krvavé neděli**. Pomlčel o jeho rozdělujícím vlivu na společnost, brutálních úsporných programech a lžích o „ochraně“ National Health Service. Nepřipomněl lidem ani válečné štvání Cameronovy vlády: vyslání britských speciálních sil do Libye, bombometčků do Saúdské Arábie a především na obzoru hrozící 3. světovou válku.

Žádný britský politik a co vím ani novinář nezmínil v týdnu referenda **projev Vladimíra Putina**

DĚLSKÝ POTÁPĚČ

v Petrohradu, kde připomněl 75. výročí německé invaze do SSSR 22. června 1941. Sovětské vítězství – které stálo 27 milionů sovětských životů a vázalo většinu německých sil – vyhrálo 2. světovou válku.

Putin přirovnal současné zběsilé posilování sil a výzbroje NATO na západní ruské hranici k operaci Barbarossa. Polské manévry NATO byly největší od nacistické invaze; Operace Anakonda simulovala útok na Rusko, zřejmě nukleární. V předvečer referenda quislingovský generální tajemník NATO Jens Stoltenberg varoval Brity, že volbou pro odchod z EU by ohrozili „mír a bezpečnost.“ Miliony, které jeho, Camerona, Osborna, Corbyna, Obamu i šéfa anglické centrální banky ignorovaly, možná vykřesaly jiskřičku naděje pro skutečný mír a demokracii v Evropě.

Úvaha Johna Pilgera *Why the British Said No to Europe* vyšel na stránkách *teleSUR* 25. června 2016.